

РЕШЕНИЕ

№ 4351

гр. София, 31.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 18.05.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **229** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.38, ал.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Образувано е по жалба на юрк. Е. Б., като пълномощник на синдиките на [фирма] – в несъстоятелност, ЕИК[ЕИК], срещу РЕШЕНИЕ №ППН-01-955/18 от 18.11.2019г. на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД или Комисията). С оспорвания административен акт Комисията: 1) На основание чл.38, ал.3 ЗЗЛД, обявява за основателна по отношение на [фирма] – в несъстоятелност (КТБ-(н) или Банката), жалба с вх. №ППН-01-955/23.11.2018г., подадена от Р. М. Л., с оглед извършване на неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя от дружеството – в противоречие с разпоредбите на чл.16 и чл.17 от Общия регламент относно защитата на данните.; 2) На основание чл.58, §2, б. „ж“ от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Регламент (ЕС) 2016/679) отправя до КТБ, в несъстоятелност, разпореждане за подаване, съобразно правилата за водене на Централния кредитен регистър (ЦКР), на необходимата информация до Българската народна банка (БНБ), така щото личните данни на господин Р. Л. да бъдат коригирани и информацията за наличието на негово задължение към кредитната институция да бъде своевременно заличена (изтрита) по начин, че да отговаря на установеното с влязлото в сила съдебно решение от 25.08.2017г., постановено от

Софийски районен съд (СРС) по гр. дело №73708/2015г., според което задълженията на жалбоподателя не са със статут „просрочени“, а са погасени преди вписването им – без правно основание в ЦКР.

В жалбата са изложени доводи за недействителност на оспорваното Решение, от които може да се направи извод, че се претендира несъответствие на административния акт с материалноправните норми и с целта на закона. По същество жалбоподателят поддържа, че в частта по т.2, административният акт е лишен от предмет, тъй като в хода на производството пред КЗЛД са били ангажирани доказателства, че исканията на Р. Л. са били изцяло удовлетворени и личните му данни в ЦКР са били актуализирани и кредитът е със статут „погасен“. Твърди, че причина за възприетия от синдиките на Банката начин за отчитане на кредита към ЦКР е съществуването на празноти в приложимото право, уреждащо изплащането на гарантираните депозити от Фонда за гарантиране на влоговете в банките (ФГВБ или Фонда) и липсата на регламент за погасяване на задължения по кредити на физически лица, които са били едновременно и вложители и кредитополучатели от банка с отнет лиценз. Сочи, че до 05.06.2018г. - датата на влизане в сила на съдебното решение по гр. дело №73708/2015г. на СРС, правоотношенията между КТБ, в несъстоятелност и кредитополучателя Л. са били спорни между страните. Пространно разяснява производството по несъстоятелност на банка и в частност правомощията на синдика на КТБ във връзка с попълване на масата на несъстоятелността, във връзка с което претендира, че действията на Банката по повод на процесния случай са били законосъобразни. Чрез процесуалния си представител юрк. Б. моли съда да отмени оспорваното Решение и да осъди ответника за разноски, съгласно представен списък. Ответникът – КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ, редовно уведомен за образуваното съдебно производство, не се представлява по делото. В писмени бележки, постъпили по електронна поща с вх. №12974/18.05.2020г., изразява становище за неоснователност на жалбата и моли съда да я остави без уважение. Заинтересованата страна – Р. М. Л., оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител адв. Т. поддържа, че процесното Решение е законосъобразен административен акт и не са налице сочените основания за неговата отмяна. Доводи за неоснователност на жалбата излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора. Не претендира за разноски.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 23.11.2018г. заинтересованата страна Р. Л. е сезирал КЗЛД с искане (рег. №ППН-01-955) да разпореди на КТБ-(н) да коригира личните му данни, като отрази, че той няма задължения към Банката, както и да подаде коригираната информация до БНБ за отразяването ѝ в ЦКР. В искането са изложени следните твърдения: В ЦКР, поддържан от БНБ, са публикувани данни, отнасящи се до Р. Л., които не отговарят на истината. В ЦКР е отразена информация, че към отчетен период - 31.05.2018г., има подадени от КТБ-(н) данни за активен кредит на името на Р. Л. с вид на кредита „Други кредити, невключени в останалите позиции“ №111011075, класифициран с период на просрочие „над 360 дни“, балансова експозиция в размер на 10482 (десет хиляди четиристотин осемдесет и два) лева и задбалансова експозиция в размер на 1851 (хиляда осемстотин петдесет и един) лева. С Решение от 25.08.2017г. по гр. дело №73708/2015г. СРС е оставил без уважение исковете с правно основание чл.415, ал.1

от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), предявени от КТБ-(н) срещу Р. Л. за установяване, че ответникът дължи на ищеца 10482 лева – просрочена главница по договор за кредит по картова сметка на физическо лице от 17.05.2012г., заедно със законната лихва от 18.09.2015г. до окончателното плащане, сумата 856.50 лева просрочени лихви върху редовна главница за периода 29.12.2014г. – 25.08.2015г., сумата 157.23 лева – текуща лихва върху просрочена главница за периода 25.08.2015г. – 15.09.2015г. и сумата от 50.70 лева – неустойка върху просрочена лихва за периода 29.04.2014г. – 15.09.2015г., за които суми е издадена Заповед за изпълнение по чл.417 ГПК. Съдебното Решение по гр. дело №73708/2015г. е влязло в сила на 05.06.2018г. след като е било потвърдено с Решение №3632 на Софийски градски съд (СГС) по гр. дело №15141/2017г. След като е подал до Банката искане (вх. №2352/27.06.2018г.) да бъде отразено в ЦКР, че той няма задължения към КТБ-(н), му било отговорено, че независимо от влезлия в сила съдебен акт по гр. дело №73708/2015г., отразената в ЦКР информация напълно съответства на действителното фактическо положение. Потърсил е съдействие и от БНБ, но в отговор с писмо изх. №БНБ-72074/06.07.2018г. му било указано, че, съгласно чл.17 от Наредба №22 за ЦКР, БНБ не извършва корекции на подаваната от институциите информация към регистъра. В заключение е изложено, че публикуваните в ЦКР данни относно имущественото му състояние и задължения към кредитни институции са лични данни и съгласно чл.5, б. „г“ от Общия регламент за защита на личните данни (Регламент (ЕС) 2016/679) следва да са точни и да бъдат поддържани в актуален вид и съответно следва да бъде гарантирано своевременно изтриване на неточни лични данни.

За образуваното производство Комисията е уведомила синдика на КТБ-(н) (писмо с изх. №ППН-01-955/05.03.2019г., л.80).

В отговор синдикът на КТБ-(н) е представил Становище с вх. №ППН-01-955#2(18)/15.03.2019г. (л.71 – 75), в което са изложени следните твърдения: Жалбоподателят Л. е бил вложител в КТБ. Към датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност – 22.04.2015г., по сметките на Л. е било налице остатъчно вземане в общ размер 10522.10 лева, което е било включено в Списъка на приетите вземания по които не са направени възражения по чл.66, ал.7, т.1 от Закона за банковата несъстоятелност (ЗБН) с ред на удовлетворяване по чл.94, ал.1, т.4. С Решение от 25.05.2016г. по търг. дело №7549/2014г. на СГС, съдът е одобрил Списъка на приетите вземания по които не са направени възражения. Решението е окончателно и е вписано в Търговския регистър (ТР) по партидата на КТБ-(н). Л. не е подал възражение пред съда по несъстоятелността, на основание чл.66, ал.6 ЗБН, а вземането му е включено и в одобрената от Фонда частична сметка за разпределение на налични суми между кредиторите на КТБ-(н) с приети вземания по чл.69, ал.1 ЗБН, публикувана в ТР. Фондът се е суброгирал в правата на вложителя до размера на гарантираните влогове, на основание чл.24, ал.1 от Закона за гарантиране на влоговете в банките (ЗГВБ, отм.), като размерът до който ФГВБ е встъпил в правата на Л., в качеството му на кредитор на Банката е бил определен в съответствие с правилото на чл.6, ал.2 ЗГВБ (отм.) – при приспадане на общата сума на задълженията от размера на гарантираните влогове и съобразно нормативно установения лимит. Фондът е изплатил на Р. Л. – в качеството му на вложител в КТБ-(н), гарантираната сума по влоговете, а за размера на влога, останал невъзстановен, вложителят има вземане към банката за което е вписан служебно в списъка на приетите вземания по чл.63, ал.3 ЗБН. С Решенията на СРС по гр. дело №73708/2015г. и на СГС по гр. дело

№15141/2017г. е прието, че кредитополучателят Л. е заплатил задълженията си към КТБ-(н), тъй като в периода от 20.06.2014г. до 06.11.2014г. по банковите му сметки е имало налични достатъчно средства за пълно издължаване на кредита по кредитната карта. За Банката обаче, не е съществувала възможност да се удовлетвори от сумите по сметките на кредитополучателя, поради наложените ограничения на специалния надзор, включително забраната за извършване на всички дейности, съгласно банковия лиценз. Впоследствие със Заповед на председателя на Управителния съвет (УС) на Фонда е била извършена проверка, на основание чл.40, ал.2 ЗБН при която било установено, че задължението на Л. към КТБ-(н) е отпаднало и това обстоятелство следва да бъде взето предвид от синдика при разпределение на първата частична сметка за разпределение, след одобряването ѝ от съда по несъстоятелността. Въз основа на горните твърдения синдикът е декларирал, че информацията в ЦКР относно задълженията на Р. Л. съответства на действителното фактическо положение и твърденията му за неправомерно обработване на личните му данни са неоснователни. С Решение по т.7 по Протокол №18/17.04.2019г. Комисията е приела за допустима жалбата на Р. Л. с вх. №ППН-01-955/23.11.2018г. и я е насрочила за разглеждане в открито заседание на 19.06.2019г. Като страни в производството са конституирани жалбоподателят Р. Л., [фирма] и Българската народна банка (л.125, 126).

За образуваното производство е бил уведомен управителят на БНБ (писмо с изх. №ППН-01-955#6/23.04.2019г., л.67), който е представил Становище (л.61 – 64) според което БНБ не е участник в спорното правоотношение между Р. Л. и КТБ-(н). Изтъкнато е също в становището, че съгласно чл.17 от Наредба №22/2009г. за Централния кредитен регистър (Наредбата) БНБ не извършва корекции на подаваната информация от институциите по чл.4, ал.1.

За образуваното пред КЗЛД производство е бил уведомен и председателят на Фонда (писмо с изх. №ППН-01-955/25.06.2019г., л.53), който в Становище от 04.07.2019г. е възразил срещу конституиране на Фонда като страна в производството пред КЗЛД, тъй като последният не е сред институциите, които могат да подават информация за кредитна задлъжнялост и следователно няма отношение към предмета на спора (л.51, 52).

С молба вх. №ППН-01-955#18/18.07.2019г. синдикът на КТБ-(н) е поискал да бъде прекратено производството, образувано по жалбата на Р. Л. от 23.11.2018г., тъй като Банката е удовлетворила изцяло искането му за коригиране на личните му данни чрез излъчване на коригираща информация до ЦКР, в резултат на което кредитът в размер на 10482 лева се води „погасен“. Като доказателство към молбата е представено извлечение от електронния регистър на ЦКР под формата на Удостоверение за кредитна задлъжнялост на жалбоподателя Л. (л.43-47).

На 24.07.2019г. е било проведено открито заседание с участие на страните. След обсъждане по същество Комисията е приела проект за решение и обявяване на жалбата за основателна.

В Становище с вх. №ППН-01-955#23/01.08.2019г. (л.29) жалбоподателят Л. е възразил срещу прекратяване на производството. Поддържа, че от извършена справка в ЦКР се установявало, че задълженията му към КТБ-(н) са отразени като неактивни, но просрочени – т.е. по отношение на него е публично достъпна информация, че е налице дълго просрочие по отпуснат му кредит. Твърди, че противно на тази общодостъпна информация, с влязло в сила съдебно Решение е установено, че задълженията не са били просрочени, а са погасени далеч преди вписването в ЦКР.

Претендира, че е било задължение на Банката тези обстоятелства да бъдат коректно отразени в ЦКР, като счита, че в противен случай за него би могло да възникне затруднение при получаване на кредити в бъдеще. Заедно със становището от 01.08.2019г. е представена и Справка за кредитополучател №БНБ-83938/29.07.2019г. (л.31-33).

На закрито заседание на 23.10.2019г. Комисията е обсъдила доказателствата, представени със Становището от 01.08.2019г. и е приела, на основание чл.58, §2 б. „ж“ от Регламент (ЕС) 2016/679, да се издаде Разпореждане към ответната КТБ-(н) (неправилно посочена като Ц. кооперативна банка) да предприеме действия личните данни на Р. Л. да бъдат своевременно коригирани по начин, че да отговарят на установеното с влязлото в сила съдебно Решение.

Производството е приключило с постановяване на процесното Решение №ППН-01-955/18 от 18.11.2019г.

При така установените факти съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл.38, ал.7 ЗЗЛД. Подадена е в преклузивния срок за оспорване от активно легитимирано лице – адресат на акта.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид наведените от жалбоподателя доводи за недействителност и извърши проверка на оспорвания акт, на всички основания за законосъобразност, съдът приема следното:

Решение №ППН-01-955/18.11.2019г. е постановено от компетентен орган, в кръга на правомощията му, съгласно чл.38, ал.3 ЗЗЛД. Видно от приетите и неоспорени по делото Протоколи №, № 32/24.07.2019г. и 42/23.10.2019г. Комисията, в качеството ѝ на колегиален орган, е постановила процесното Решение при наличие на необходимия кворум и мнозинство, съгласно чл.8, ал.6 и ал.7 от действащия към датата на издаване на административния акт Правилник за дейността на КЗЛД и нейната администрация (обн. ДВ, бр.60/30.07.2019г.).

Актът е в предписаната от закона форма и при издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроцесуалните правила, които да мотивират неговата отмяна. Съдът споделя разбирането, че нарушението на административнопроизводствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

Процесното Решение е в съответствие с приложимия материален закон и на неговата цел – защита на правата на физическите лица при обработване на личните им данни.

Определение за „лични данни“ е дадено в чл.4, §1 от Регламент (ЕС) 2016/679, съгласно която норма това е всяка информация свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано е лице, което може да бъде идентифицирано пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на

това физическо лице. Обработване на лични данни по смисъла на Регламента (чл.4, §2) означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване. В чл.16 от Регламент (ЕС) 2016/679 е установено правото на субекта на данни да поиска от администратора да коригира без ненужно забавяне неточните лични данни, свързани с него. Като се имат предвид целите на обработването субектът на данните има право непълните лични данни да бъдат попълнени, включително чрез добавяне на декларация.

В настоящия случай, на 27.06.2018г. заинтересованата страна Р. Л. е сезирал синдиките на КТБ-(н) със следните искания: 1) Да предприемат необходимите действия за изплащане от Фонда на задържания остатък от гаранцията по чл.4, ал.1 ЗГВБ до достигане на законовия праг от 196000 лева, заедно със законната лихва за забава, считано от 04.12.2014г.; 2) Да предприемат необходимите действия за заличаването му като кредитор на КТБ-(н) в списъка на приетите от синдика вземания на кредиторите на Банката и 3) Да представят в БНБ актуална информация за отразяване в ЦКР на липсата на задължения към Банката (л.97, 98). Исканията са обосновани със съдебното Решение по гр. дело №73708/2015г. на СРС, влязло в сила на 05.06.2018г. В отговор Л. е бил уведомен от синдиките на КТБ-(н), че според тях информацията в ЦКР относно задълженията му напълно съответства на действителното фактическо положение (Писмо с изх. №3235/14.08.2018г., л.88-92). Не се установява с приетите писмени доказателства към датата на постановяване на оспорваното Решение на КЗЛД, както и до приключване на устните състезания по делото жалбоподателят КТБ-(н), да е подал до БНБ коригираща информация, която да бъде отразена в ЦКР, относно липса на задължения на Р. Л. към Банката, в съответствие с влязлото в сила съдебно Решение №201176/25.08.2017г. на СРС. Напротив по делото е приета и не е оспорена Справка за кредитополучател с изх. №БНБ-83938/29.07.2019г., издадена от БНБ (л.31-33), видно от която в ЦКР по отношение на Р. Л. са вписани като просрочени задължения към КТБ-(н), за които обаче има влязло в сила съдебно Решение. Със съдебния акт по гр. дело №73708/2015г. (л.105-108) са отхвърлени исковете, предявени от КТБ-(н) по реда на чл.415, ал.1 ГПК, за установяване, че Р. М. Л. дължи на ищеца сумата 10481.72 лева – просрочена главница по Договор за кредит по картова сметка на физическо лице от 17.05.2012г., ведно със законната лихва от 18.09.2015г. до окончателното плащане, сумата 856.50 лева - просрочени лихви върху редовна главница за периода 29.12.2014г. – 25.08.2015г., сумата 762 лева – просрочени лихви върху просрочена главница за периода 29.12.2014г. – 25.08.2015г., сумата 157.23 лева – текуща лихва върху просрочена главница за периода 25.08.2015г. – 15.09.2015г. и сумата от 50.70 лева – неустойка върху просрочена лихва за периода 29.04.2014г. – 15.09.2015г., за които суми е издадена Заповед за изпълнение по чл.417 ГПК по ч. гр. д. №56771/2015г. на СРС. Решението е влязло в сила на 05.06.2018г. след като е било потвърдено с Решение №3632 на СГС по гр. дело №15141/2017г.

При тези факти законосъобразен е изводът на Комисията, че публикуваните в ЦКР данни, отнасящи се до имущественото състояние на заинтересованата страна Р. Л. и задълженията му към кредитни институции, в частност към КТБ-(н), представляват негови лични данни. Според изричната норма на чл.5, б. „г“ от Регламент (ЕС) 2016/679 основен принцип при обработването на личните данни е те да са точни и *да бъдат поддържани в актуален вид*. Съгласно същата норма трябва да се предприемат всички разумни мерки, за да се гарантира своевременното изтриване или коригиране на неточни лични данни, като се имат предвид целите, за които те се обработват („точност“). В случая информацията, подадена от КТБ-(н) към ЦКР не съответства на установеното с влязлото в сила съдебно Решение по гр. дело №73708/2015г. на СРС. Следователно, на основание чл.16 и чл.17 от Регламент (ЕС) 2016/679 за администратора на лични данни е възникнало задължение, без забавяне, да подаде до ЦКР коригираща информация относно личните данни на заинтересованата страна Р. Л. и заличаване на информацията относно негово задължение към Банката, за което с влязло в сила съдебно Решение е установено, че не съществува, тъй като е погасено преди вписването в ЦКР. По изложените доводи съдът приема, че Решение №ППН-01-955/18 от 18.11.2019г. е законосъобразен административен акт и като такъв не подлежи на отмяна.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] – в несъстоятелност, ЕИК[ЕИК] срещу РЕШЕНИЕ №ППН-01-955/18 от 18.11.2019г. на Комисията за защита на личните данни

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на РБългария, с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова